

Kaplumbağanın Gezgin Şapkası

Çınar BİBER

Kaplumbağanın Gezgin Şapkası

Çınar BİBER

Kaplumbağa Tilly, ormanın kenarındaki şırıl şırıl akan bir derenin yanında yaşıyordu. Yosun yeşili bir kabuğu, sevecen kehribar gözleri ve soluk mavi kurdeleli, geniş kenarlı bir hasır şapkası vardı. Tilly şapkasını her şeyden çok severdi. Güneşli günlerde, yabani çilek bahçesiyle ilgilenirken onu takardı. Bugün orman baharın sesleriyle uğulduyordu.

Tavşan Rosie uzun kulakları seğirerek yanlarına geldi. Elinde hasır bir meyve sepeti vardı ve küçük kırmızı bir boyun atkısı takıyordu. 'Tilly,' dedi, 'şapkayı ödünç alabilir miyim? Güneş çok parlak ve çilek tarlasında çilek toplamak istiyorum.' Tilly gülümsedi ve şapkayı Rosie'nin başına koydu. 'Ona iyi bak,' dedi.

Rosie ilek tarlasına doęru hoplayıp gitti. Őapka ona biraz b y kt  ama g neŐin g zlerine girmesini engelliyordu. Sepetini sulu kırmızı ileklerle doldurdu. Bir itin altından geerken minik bir ilek Őapkanın mavi kurdelelerine takıldı. Rosie fark etmedi. ilekli turta d Ő nmekle ok meŐg ld .

Dönüş yolunda Rosie, Kuş Bea ile karşılaştı. Bea'nın gök mavisi tüyleri ve neşeli bir cıvıltısı vardı. 'Ne güzel bir şapka!' dedi Bea. 'Çayırın üzerinde bir uçuş için ödünç alabilir miyim?' Rosie başını salladı. 'Tilly ona iyi bakmamı söyledi,' dedi. Bea şapkanın kenarına tünedi ve kanatlarını çırdı. 'Bakacağım!' diye cıvıladı.

Bea ayırın zerinde ykseklerle utu. Őapka kk bir yuva gibiydi ve kendini bir kralie gibi hissetti. Kır ieklerinin olduėu bir yere kondu. Kanadından yumuŐak beyaz bir ty szlp Őapkaya yapıŐtı. Sonra minik sarı bir iek kopardı ve kurdelenin arkasına sıkıŐtırdı. 'Mkemmek hatıralar!' diye cıvıladı.

Bea döndüğünde, oyuk bir kütüğün yanında Fare Milo'yu gördü. Milo utangaçtı, büyük yuvarlak kulakları ve meşe palamudu kabuğundan bir çantası vardı. 'Şapkayı ödünç almak ister misin?' diye sordu Bea. Milo'nun gözleri büyüdü. 'Ah, alabilir miyim? Oyuk kütüğü hep keşfetmek istedim ama içerisi karanlık.' Bea şapkayı onun başına koydu. 'Seni güvende tutar.'

Milo oyuk kütüğe süzüldü. Şapka o kadar büyüktü ki tüm vücudunu kaplıyordu. Kendini cesur ve sıcacık hissetti. İçeride pürüzsüz bir çakıl taşı ve parlak bir yaprak buldu. Onları şapkanın koleksiyonuna ekledi. 'Tilly bunlara bayılacak,' diye fısıldadı. Sonra şapkanın geniş kenarının altında kısa bir şekerleme için kıvrıldı.

Milo uyandıığında aceleyle Tilly'ye döndü. Kaplumbağa derenin yanında oturmuş, şapkasının nereye gittiğini merak ediyordu. Milo şapkayı yere koydu. Tilly'nin nefesi kesildi. Şapka hazinelerle kaplıydı: kırmızı bir çilek, beyaz bir tüy, sarı bir çiçek, pürüzsüz bir çakıl taşı ve parlak bir yaprak. 'Bütün bunlar da ne?' diye sordu.

Rosie, Bea ve Milo etrafına toplandı. 'Her birimiz şapkayı küçük bir maceraya çıkardık,' dedi Rosie. 'Ve yolculuklarımızdan bir şeyler ekledik,' diye cıvıladı Bea. 'Çakıl taşını ve yaprağı oyuk kütükte buldum,' dedi Milo sessizce. Tilly'nin kehribar gözleri parladı. 'Ne harika sürprizler!' dedi. 'Bana her şeyi anlatın!'

'Çilek çilek tarlasından geldi,' dedi Rosie. 'Orada olduğunu hiç fark etmemiştim!' 'Tüy ve çiçek çayırın üzerindeki uçuşumdan,' dedi Bea. 'Çayır kelebeklerle doluydu.' 'Çakıl taşı ve yaprak karanlık kütükten,' dedi Milo. 'Şapka sayesinde korkutucu değildi.' Tilly dinledi, çok sevindi.

'Kutlamak için piknik yapalım,' dedi Tilly. 'Hikâyelerimizi paylaşır ve hatıraların tadını çıkarırız.' Dostlar derenin yanına bir battaniye serdi. Rosie çilekli turta getirdi. Bea neşeli bir şarkı söyledi. Milo herkese pürüzsüz çakıl taşını gösterdi. Tilly şapkasını taktı, artık her zamankinden daha değerliydi. 'Paylaşmak ne güzel sürprizler getiriyor,' dedi.

Güneş batmaya başladı, gökyüzünü pembe ve altın rengine boyadı. Dostlar birlikte oturup konuştu ve güldü. Tilly şapkasına baktı, minik hazinelerle kaplıydı. Her biri bir hikâye taşıyordu. 'Şapkamı paylaştığım için çok mutluyum,' dedi. 'Hepimizi birbirimize daha da yakınlaştırdı.' Diğerleri başlarını salladı. 'Ve hatırlayacağımız yeni maceralarımız var,' dedi Rosie.

O günden sonra şapka gezgin şapka olarak bilindi. Dostlar sık sık onu ödünç aldı ve her seferinde yeni bir hatıra ve yeni bir hikâyeyle geri döndü. Tilly aldırmadı. Maceralarını duymayı çok seviyordu. 'Şapka en çok paylaşıldığında mutlu oluyor,' dedi. Ve şapka da bunu onaylıyor gibiydi, mavi kurdeleleri esintide dalgalanıyordu.

Bir sabah Tilly şapkanın üzerinde minik bir uğur böceği buldu. 'Bir gezinti için ödünç aldım,' dedi uğur böceği. Tilly güldü. 'Gezgin şapkaya hoş geldin!' Kenarına minik bir papatya yaprağı koydu. Şapkanın yeni bir hatırası vardı. Dostlar uğur böceğinin hikâyesini dinlemek için toplandı. Öğrendiler ki paylaşmak her macerayı daha tatlı kılıyor.

Gezgin şapka bir gelenek oldu. Her dost küçük bir şey ekledi ve Tilly hepsini güvende tuttu. Şapkasını gururla taktı, kenarı anılarla doluydu. 'Bir şapkanın bu kadar çok macerası olabileceğini kim bilebilirdi?' dedi. Rosie, Bea ve Milo gülümsedi. Onlar biliyordu. Ve paylaşmanın her şeyi daha iyi yaptığını da biliyorlardı.

Yani eęer bir gn minik hazinelerle kaplı hasır řapkalı bir kaplumbaęa grrseniz, durun ve merhaba deyin. Size bir ilek, bir ty, bir akıl tařı ve bir yaprak hakkında bir hikye anlatabilir. Ve size kesinlikle paylařmanın en gzel macera olduęunu syleyecektir. Tilly ve dostları iin gezgin řapka bunun her gn kanıtıydı.